

SÖKAREN

Nr 1 1966 Årgång 3

Lösnummerpris 1:80 (inkl. oms.)

Vår kärlek vidgas tills den omfattar
inte bara mänskligheten utan allt skapat.

Ur Meditationer kring korset

INNEHÅLL:

Medium förbryllar vetenskapen	2
Guds redskap Kathryn Kuhlman	4

K. L. Wikman:

Vad avser boken "Själens revolution"?	5
Var himlafenomenet i oktober ett rymdskepp från en främmande värld?	6
Anti-materia	6
Ufologi och intellektuell moral	7
Dr. Alexanders syn på UFO ..	7

William H. Belk:

Hurkosmysteriet	8
Evangeliet om det fullkomliga livet	10

Bert-Olof Jonson:

Yoga i Göteborg	12
Vis Vitae — en bluff? Nej! ..	14
Ett brev från Danmark	15
Viktor Vallberg om Vis Vitae	15
Nya böcker	16

Bilden: Yogaläraren Bert-Olof Jonson undervisar en elev.

Visheten kan inte sättas i system och kan inte tvingas till lydnad under kunskapen. Visheten lever i sin egen värld och har inga bestämda former. Själva dess väsen är kärlek.

Ett rent hjärta, ett öppet sinne, ett vaket förstånd och träget bemödande att nå ett obeslöjat andligt förnimmande — dessa äro de första stegen på den gyllene trappa, uppför vilken du måste stiga för att nå visdomens tempel.

Men bortom varje uppnådd höjd reser sig en annan ännu högre och härligare. Vad sökaren den ena dagen tror vara hela sanningen skall han nästa dag finna vara ett fragment.

Medium förbryllar vetenskapen

Mycket omfattande och ytterst noggranna medicinska undersökningar som gjorts av Eileen Garretts mediumskap, har visat att när hon är i trans, förändrar sig hennes blods sammansättning allt efter den andepersonlighet som kontrollerar henne. Dessa undersökningar utfördes i New York under överinseende av dr. Cornelius Horace Traeger, specialist på artrit och hjärtsjukdomar. Tester av nervreflexerna gjordes, och mediet blev även föremål för experiment med droger i syfte att komma underfund med effekten av dessa både på henne själv och på de väsen som kontrollerar henne.

Mrs. Garrett har beskrivit dessa undersökningar i ett föredrag vid vilket dr. Elmer Lindsay satt ordförande och höll ett inledningsanförande. Dr. Lindsay deltog i en del av de amerikanska experimenten. Han sa att de var så påfrestande att sedan de avslutats, var mediet sjuk i tre månaders tid.

"När dr. Traeger började undersökningarna", sa dr. Lindsay, "hade han inte stort intresse för den psykiska tolkningen av mrs. Garretts fenomen. Han ansåg att de skulle förklaras som 'själssplitter'. Men han var fördomsfri, och när experimenten utfördes, samarbetade han med medicinare och laboratorietekniker. De försökte att med fysiologiska tester finna ut om något samband fanns mellan mrs. Garrets normala jag och hennes transjag, varvid de undersökte blodvärdet, blodets koagulerings- och andning, puls, blodtryck och hjärtreaktion genom elektrisk kardiograf, och de undersökte verkningarna av olika droger på mrs. Garrett och hennes kontroller.

De resultat som uppnåddes, var verkligen förbluffande. De var så överraskande att dr. Traeger tveklade att visa dem för sina kolleger. Inget mänskligt hjärta skulle kunna uppvisa så olika och diametralt motsatta beteenden och reaktioner..."

Dr. Lindsay tillade att när experiment med droger gjordes, fann man att en drog som stimulerade mediet i ett medvetet tillstånd, hade en så annorlunda verkan när hon befann sig i trans under Abdul Latifs kontroll *) att cyanosis (blå-

färgning av huden på grund av bristande oxidering av blodet) och fullständig kollaps följde.

Medicinarna var i bryderi, eftersom de inte visste vad de skulle göra för att få mrs. Garret ut ur transen. Men mediet visade ingen rädsla när de omtalade det för henne efteråt. "Vad skulle jag ha gjort?" frågade en av doktorerna. "Varför fråga mig om det?" replikerade mrs. Garrett, som om hon var den sista som det angick.

Eileen Garrett förklarade varför dessa fysiologiska experiment utfördes med henne. Sedan en lång följd av tester rörande telepati och klärvoajans tillsammans med dr. J. B. Rhine vid Dukeuniversitetet hade avslutats, besökte hon dr. Alexis Carrel, nobelpristagaren som var chef för Rockefellerinstitutet och som hon betraktade som en av de skickligaste medicinarna. Under en timme lång diskussion om hennes mediumskap frågade Carrel henne om existensen av "ett objektivt, främmande psykiskt tillstånd" någonsin hade påvisats. Han sa att om hon kunde göra något för att bevisa ett sådant tillstånd, skulle hon ge ett betydelsefullt bidrag till det medicinska vetandet.

Sedan träffade hon dr. Traeger, som var intresserad av idén, och forskningar inleddes. I början betraktade Traeger kontrollerarna inte som självständiga personligheter utan som något som växt fram ur någon undertryckt önskan eller ur en alltför livlig fantasi hos mediet. Man fann att bästa tiden för experimenten var tidigt på morgonen, då det var lättast att fastställa mrs. Garretts "normala jag". Både Uvani, hennes huvudledare, och Abdul Latif, som också manifesterar sig genom henne, lovade sitt samarbete under experimenten.

En av de första chockerna fick experimentatorerna när Abdul Latif ställde en sjukdomsdiagnos på en av deltagarna i experimenten. Han sa att där var ett tillstånd av anemi som man inte haft någon misstanke om, och rådde dr. Traeger att ta ett blodprov. Ett prov togs, och det visade precis det som andedoktorn hade angett. Abdul Latif kunde övertyga läkarna om att han var i besittning av medicinsk kunskap.

Under experimentens förlopp förbjöd dr. Traeger kontrollerarna att tala. Han trodde att, precis som en skådespelerska kan synas anta dens personlighet som hon gestaltar, kunde det också vara möjligt för mrs. Garrett att i transtillstånd arbeta sig upp till olika karaktärstyper. Kontrollerarna ombads att utesluta de försatta henne i trans och kontrollera henne under från tjugominuter till två timmar, fullständigt tyst och stilla. På ett lojalt sätt höll de sin del av överenskommelsen.

Samma tester gav olika resultat, inte endast vid jämförelse mellan tester av den normala mrs. Garrett och hennes transtillstånd, utan klara och överraskande skillnader observerades även vid jämförelse mellan resultaten med de två olika kontrollerarna. När till exempel blod-

SÖKAREN

Tidskrift för experiment med sanningen

N 1 — 1966 — Årgång 3

Adress: Box 3063, Stockholm 3
Red o ansv utg: Sven Magnusson
Postgirokonto 70 60 47
Tel.: 08/32 54 90

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 17: 50
Halvår 9: —
Förre årets samtliga 8 nr
kostar 14: —.

I Finland, Danmark och Norge kan prenumeration ske med check som sändes i brev under SÖKARENS adress, eller med internationell postanvisning, varvid priset blir det i Sverige gällande.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 128, Helsingfors, postgiro 53 33. Helår kostar då mk 13,— och halvår mk 7,—.
Ombud i Danmark: Esperanto-Boghandel, Ellemarksvej 12, Aarhus, postgiro 13 58 32. Helår 25 d. kr., halvår 13 d. kr.
Ombud i Norge: I. T. Martinsen, Welhavensg. 66, Bergen, postgiro 7 13 77. Helår 27 n. kr., halvår 14 n. kr.

Annonsspriser:

Helsida 145: —, halv sida 80: —,
kvartssida 45: —,
småannonser 1: 30 per spaltrad

Eftertryck kan medges efter kontakt med utgivaren.

Tryckt hos
LJUSDALS TIDNINGS TRYCKERI AB
Ljusdal 1966

ningstiden undersöktes, fann man att i mrs. Garretts fall tog det tre minuter innan blodet stannade. I Abdul Latifs fall var tiden en och en halv minut och i Uvanis endast trettio sekunder!

Blodvärdet — det är procenten vita blodkroppar i förhållande till de röda i en viss mängd blod — varierade också betydligt. Vid det medvetna tillståndet var värdet 70. När mrs. Garrett befann sig i trans, var det 85 för Uvani och 110 till 115 i Abdul Latifs fall! Dessa resultat antydde att när mediet är i trans, ändras blodets faktiska sammansättning i enlighet med den personlighet som utövar kontrollen. Och det var inte endast så att proportionen mellan vita och röda blodkroppar förändrades efter de olika kontrollerarna — den kemiska sammansättningen ändrades också.

I Abdul Latifs fall visade en kemisk analys en sockerkonstituent så betydande att det verkar som om han måste ha dött av sockersjuka, medan undersökningarna av blodvärdet antydde att han lidit av högt blodtryck. Abdul Latif "dog" för 700 år sedan. Det skulle alltså vara möjligt att diagnostisera en persons hälsa, sådan den var då han befann sig på jorden, århundraden efter hans fränfalle.

När prov på andningen togs, upptäckte man att Abdul Latif tycktes andas endast med översta delen av lungorna, vilket är ett förhållande som ofta förekommer hos gamla människor. De unga använder en mycket större del av andningsapparaturen. Ett mycket intressant faktum som framgick av dessa experiment, var att de resultat som uppnåddes med Uvani, var lika de som man skulle vänta sig med en människa som långsamt förblöder. Uvani hade tidigare omtalat för sittarna att han dödsats som följd av att han blivit genomborrad.

Det förmodligen mest intressanta av alla experimenten var det som gjordes när kardiografen användes. Denna apparat mäter muskelaktiviteten och andra data i samband med

hjärtats verksamhet. Tre personligheter undersöktes — Eileen Garrett, Uvani och Abdul Latif — och resultaten underställdes dr. Lewis, en hjärtspecialist, knuten till Rockefellerinstitutet. Han förklarade att han inte trodde det var möjligt att de tre diagrammen kom från en och samma person, så stor skillnad var det mellan dem.

Anmärkningsvärda resultat uppnåddes när mediet gavs droger. Man fann att de droger som borde påverka de kontrollerande väsendena, om de var "splitterpersonligheter", härstammande från mediet självt, hade överraskande liten effekt. Å andra sidan påverkades kontrollerarna mycket mer än väntat av de droger som borde ha haft liten verkan.

Mrs. Garrett intog till exempel en mängd adrenalin. Om kontrollerarna var "själssplitter", skulle man väntat sig att de var lika vana vid det som hon var själv. Men denna drog påverkade Uvani på precis samma sätt som den skulle påverka vilken ordinär person som helst som tog samma dos för första gången.

Även Abdul Latif reagerade mycket starkt på denna drog och kardiograferna påverkades mycket. Men när morfin gavs, var effekten på kontrollerarna långtifrån så stor som man skulle ha väntat. Abdul Latif påverkades inte av stryknin. Uvani hade sådan förmåga att inte påverkas att där ett resultat förutsågs, uppkom i stället den motsatta reaktionen!

Sedan försökte experimentatorerna med atropin, eller belladonna som det vanligen kallas. Detta hade förvånande nog en helt stimulerande verkan på Abdul Latif, medan det påverkade Uvani mycket litet. När Eileen Garrett var i sitt normala tillstånd, erfor hon den passivitet som är en naturlig följd av normal användning av drogen.

Så gjordes experiment med nervreflexer. I Uvanis fall antydde reflexerna nästan ett tillstånd av katalepsi, i synnerhet i fötterna. När Abdul Latif var kontroll, blev högra knät och högra benet katalep-

tiska. Men när experimenten utfördes med Eileen Garrett förekom normala reflexer. Man fann också att bukreflexerna mycket skiftade efter de olika personligheter som hade kontrollen.

Mrs. Garrett hävdade att dessa experiment kunde kasta en hel del ljus över frågan hur mediumskap påverkar en sensitivs hälsa. Hon trodde att, när ett medium blir sjuk, är det inte så mycket fråga om överansträngning som om en oförmåga att anpassa sig, sedan den energi som orsakas av kontrollen, frigjorts i kroppen. Hon fann att i hennes eget fall den främmande blodsammansättningen varade i 30—35 minuter efter det hon kommit ur ur transen.

Om medier ägde en bättre kännedom om transens verkningar, tillade hon, skulle de kunna använda sina krafter på ett fördelaktigare sätt och arbeta över en längre period, om det vore möjligt att undvika alltför många kemiska förändringar under en bestämd tid.

Artikeln med tillstånd återgiven från den spiritualistiska tidskriften Two Worlds, 23 Great Queen Street, London W.C.2.

*) Abdul Latif var en framstående persisk vetenskapsman som levde på 1100-talet. Han kommer fram genom många medier och genom mrs. Garrett sedan 30 år.

Experimenten med mrs Garrett är onekligen sensationella, men man får nog akta sig för att tillmäta dem alltför stor betydelse som bevis för självständiga, diskarnerade väsens existens intill dess liknande undersökningar gjorts av andra medier. Och även om samma resultat skulle uppnås med andra försöksobjekt, förefaller en tolkning av resultaten oviss, eftersom de psykofysiska sammanhangen i universum är, ännu så länge, väsentligen obekanta.

Läs uppsatserna

**LAGEN FÖR MIRAKLER
MÅSTAREN AV DEN BLÅ MANTELN**

Mot 90 öre i frimärken sändas de omgående från
Fack 1209, Bromma 12.

Din personliga

BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.
2. Högsta försäkringskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Guds redskap Kathryn Kuhlman

I den amerikanska månadstidskriften "Borderline" berättar Allen Spraggett, redaktör för den religiösa avdelningen i tidningen "Toronto Daily Star", om pastor Kathryn Kuhlman i Pittsburg, USA, en baptistevangelist som sedan 17 år tillbaka utför mirakler med sjuka människor.

Hennes möten besöks av mängder av sjuka människor — ända upp till 5000 personer har på en gång bevittnat dramatiska, omedelbara helanden. Spraggett som bevistat Kathryn Kuhlman's möten och intervjuat många botade, uppger att helbrädgagörelser sker vid varje möte. Han citerar en kirurg vilken under ett års tid endast gått miste om två möten och som säger att han bevittnat hur en sjuårsflickas klumpfot plötsligt rätats ut, stora tumörer smält bort och paralytisk, orsakad av avancerad multipel scleros, upphört i ett ögonblick.

En annan läkare gick till dessa möten i en håfull sinnesstämning — men stannade kvar bedjande. Han säger: "Jag såg personer vilkas ryggrad hade krokmat av reumatism bli befriade på ett ögonblick. Och en kvinna med cancer i ryggraden böjde sig ned framför mina ögon och rörde vid sina fötter — vilket skulle varit omöjligt, medicinskt sett."

En doktor E. B. Henry som praktiserade i Pittsburg i femtio års tid intill sin död 1963, intygade att han blivit plötsligt botad från tre åkommor, trots att han inte hade mer tro än en kanin på att något under kunde ske: en plågsam kronisk sinussjukdom, starkt nedsatt hörsel på ena örat, ofullständigt läkt, brutet nyckelben som gjort att han inte kunnat böja sin högra arm högre än skulderhöjd. "Under mötet hade jag en egendomlig, brännande förnimmelse i mitt delvis döva öra." Så hörde han miss Kuhlman säga: "Sinus öppnar sig på någon som återvinner hörseln i ett öra... och jag ser en knöl, stor som en valnöt, försvinna." Dr. Henry hade en sådan knöl på nyckelbenet.

Under mötena faller Kathryn Kuhlman i "hänryckning" och är då helt omedveten om omgivningen, men Spraggett säger att det kan vara ett transtillstånd. Det är då

som de mäktiga krafterna frigörs och helbrädgagörelser sker bland publiken.

Miss Kuhlman är klärvoajant. Ofta beskriver hon någon som hon aldrig förut sett och talar om vilken sjukdom denne lider av. I sådana fall sker vanligen botande ögonblickligen. Hon är inte initierad i psykiska ting, men som svar på hur hennes övernaturliga förmåga skall förklaras, säger hon: "Anden talar om allt för mig. Hur, vet jag inte."

När miss Kuhlman framträder vid ett möte med ett glatt leende och vinkande till församlingen "tycks elektricitet spraka från henne". Plötsligt pekar hon på en kvinna och säger med hög och klar röst: "Ni botas i detta ögonblick från artrit. Det här är första gången som ni besöker en av våra gudstjänster. Gud botar er nu från artrit i era händer och ben."

Kvinnan kallas till mikrofonen, uppger namn och adress och sin läkares namn. Hon intygar att hon är där för första gången och att hon har botats från artrit på ett ögonblick.

Senare visade hon sina händer för Spraggett. Fastän där fortfarande fanns spår av svullnad vid kotorna, visade hon att hon nu kunde öppna och sluta sina händer utan svårighet. På Spraggetts begäran sprang hon upp och ned för en trappa och böjde sig och rörde vid tårna. Hon sa att hon inte skulle ha kunnat utföra dessa övningar när hon anlände två timmar tidigare.

Miss Kuhlman "har inte tid att predika, eftersom så många skall bli botade". Hon ber och sjunger psalmer i vilka församlingen deltar.

Spraggett beskriver ett annat fall. "Någon har just blivit botad från dövhet i ett öra", sade miss Kuhlman. "Var är ni?" En kvinna reste sig upp. Spraggett intervjuade henne. Hon hade varit nästan döv på ena örat sedan barndomen. Nu kunde hon höra en viskning bakom sin rygg med endast det örat. En ung man gav tillkänna att en ljumsktumör hade spårlost försvunnit under mötet.

Det mest dramatiska fallet som

Kathryn Kuhlman

Spraggett bevittnade, var en man i trettioårsåldern som halvt hade burits till mötet av vänner. Hans kropp och ansikte var nästan otroligt utmärklade. Det uppgavs att han hade magcancer i sista stadiet. Plötsligt började under mötet hans kropp att vibrera och inom några minuter reste han sig upp och stod utan stöd. Och otroligt nog tycktes hans ansikte plötsligt ha blivit mera fylligt så att de håliga kinderna fyllts ut. En vecka därefter träffade Spraggett mannen. Hans vikt hade gått upp avsevärt, han såg frisk ut och bevisade sin hälsa genom att utföra en del kraftfulla kroppsövningar. Efter helandet hade han ätit glupskt och hade "en matsmältning som en svärdsdukare."

Vid slutet av mötet sa Kathryn Kuhlman att de som blivit helade, skulle gå till sin läkare och få bekräftelse och sedan ge Gud äran. Spraggett ställde en fråga till henne om dem som inte blivit botade. "Detta är ett mysterium", sa hon. "Det finns frågor som endast Gud kan besvara."

Miss Kuhlman har fått healinggåvan utan att ha sökt den. De första fallen av helbrädgagörelse inträffade spontant under predikningar hon höll. De blev så många att hon inte kunde ignorera dem. Hon kan inte själv förklara vad som sker, ej heller att en skeptiker kanske blir helad medan en övertygad troende på stolen intill inte blir det. Tillfrågad hur hon blir medveten om en persons åkomma, svarade hon att hon bara "vet" det. Hon säger också att hon själv inte har något som helst att göra med dessa helanden. De är verk av Gud.

Spraggetts mening är att nyckeln till dessa botanden ligger i Kathryn Kuhlman's personlighet — hennes intensiva kärlek till alla människor.

Källa: Psychic News, London.

EKONOMISKA MEDARBETARE

I. Greneborn, Enskede, 3:—, G. Ekman, Mölndal, 12:50, B. Björnsten, Sundbyberg, 50:—, Sven Schalin, Linköping, 20:—, Sjunne Lagnemar, Nässjö, 10:—. Summa kronor 95:50.

Varmt tack för värdefullt ekonomiskt stöd! SM.

Barmhärtighet är att i sitt hjärta uppleva sin nästas nöd. Det är vår nästas nöd som flyttar in i oss själva, som blir vår egen, först såsom en brännande smärta i vårt innersta, men genast därefter såsom ett krav på handling.

J. Lebre

K. L. Wikman:

Vad avser boken "SJÄLENS REVOLUTION"?

En sökare, som på sin väg även närmat sig österländsk visdom, stöter ofta på uppfattningen att världen är en illusion. Detta påstående bör ej förkastas som ett utslag av en för oss främmande livsåskådning, ej heller avfärdas som vetenskapligt nonsens eller som ett uttryck för okunnighet och vidskeppelse. Om sökaren förser frågan med en sådan etikett och därmed stöter hela problemet ifrån sig, blottar han sin egen brist på allvar och sin oförmåga att vara öppen för sanningen. Han är fortfarande insnärjd i traditionellt tänkande.

Om han däremot ger sig tid och möda att verkligen studera det som orientalen avser med illusion, kommer han snart till det psykologiska problemet hur människans synintryck presenteras för medvetandet. Därvid betyder det föga vad människan ser. Det väsentliga blir hur hon ser sin omgivande värld. Det är först då denna senare fråga kan nöjaktigt besvaras, som arten av det sedda kan förstås på ett förnuftigt sätt.

Skillnaden i frågeställning är i grund och botten densamma som fanns då astronomerna upptäckte att solen stod stilla i relation till jorden, som i sin tur kretsade kring solen, fastän människorna dock såg att jorden var platt och att solen rörde sig på himlen. Detta bevisar att sinnes vittnesbörd ej alltid är pålitligt.

Från denna frågeställning kommer man snart till ett djupare problem. Det berör själva tanken. Här gäller samma regel. Det är mycket viktigare att veta hur, i stället för vad, människan skall tänka. Människan som godtagit vad hon skall tänka, sysselsätter sin hjärna med olika slags tro och uppfattningar, åsikter och ideologier, vilka alla småningom leder till debatter och gräl, konflikter och krig. Den som däremot lärt sig hur man skall tänka, får en dyrbar gåva i form av självkännedom, som i sin tur leder till riktigt tänkande.

"Världen är en illusion" ger ej endast ett kortfattat budskap om hur exempelvis den högre indiska

filosofin betraktar den mänskliga förnimmelsen. Det ger mycket mera. Det rör sig här om en livsåskådning, som funnit sin utformning i den s. k. mentalismen, en av engelsmannen fil. dr. Paul Brunton given benämning åt detta sätt att betrakta världen.

"Själen revolution" kom till vid försöken att uppfatta mentalismen och presentera den för sökare med svenska som modersmål. En läsare av boken kommer dock snart att upptäcka att det rör sig om mycket mera än en åsikt. Den är en revolution mot själva roten i vårt tänkande, mot allt det som byggts upp med endast sinneserfarenheten som grund. Detta betyder närmast att alla slag av tro förlorar sitt grepp om människan, som lär sig att ersätta dem med en på självkännedom grundad förmåga att förstå. Därmed förlorar exempelvis religionen sin förankring i dogmer och får sitt värde endast i den mån den kan erfaras och förverkligas.

Mentalismen är svårfattlig för den som ej kan frigöra sig från ett materialistiskt tänkesätt, även om detta tänkesätt anses förändligt i form av ockultism och mystiska upplevelser. Det är vår målsättning som begränsar vår utveckling. Ett problem, som man lär sig förstå, är ej längre något problem. Det är därför sanningen befriar människan. En frigörelse öppnar vägen till mentalismens djupa sanningar. Dessa sanningar blir vår andliga egendom och förvandlar oss i den mån vi lär oss att leva ut dem, att använda oss av mentalismens budskap i praktiskt liv. Detta betyder ej andaktsövningar och tillbedjan utan vårt förhållande till nästan i vårt arbete, i vårt kärleksliv, i våra åsikter och gärningar. Att lära sig förstå mentalismen kräver därför att man sysselsätter sig med dess tankevärld. Det är först när dess revolutionerande styrka blir uppfattad som man ser med häpnad att en ny värld öppnar sig för ens blickar.

K. L. Wikman, »Själen revolution», Nybloms förlag, Uppsala. Pris 22:— kronor.

Göteborgs Kosmologiska Studiegrupp, Box 31007, Göteborg 31, har återupptagit sin verksamhet.

I SOKARENS nästa nummer kommer en stor artikel av Sverre Holmsen om BAHA'I, den nya religionen.

Var himlafenomenet i oktober ett rymdskepp från en främmande värld?

Vid 19-tiden fredagen den 29 oktober förra året iaktogs ett mystiskt himlafenomen över stora delar av Sverige. Det beskrevs olika på olika platser, men alla var ense om att det rörde sig i riktning från sydväst till nordost. Vad folk såg: »ett stort glödande klot med lång svans», »liknade en större stjärna, hade en färgsprakande stjärnkaskad efter sig», »en rörlig liknande kropp, stor som ett flygplan, vit av eld och med en svans av gnistor», »lysande klot och mängder av mindre ljuspunkter», »sju lysande föremål som sprängdes i tusentals partiklar», »tre, fyra lysande klot och mängder av mindre ljuspunkter», »en zeppelinare som var helt upplyst», »en upplyst rälsbuss», »ett höghus med alla lampor tända», »ett jättelikt fyrverkeri». Flygmaskinist B. O. Nilsson på SAS-planet Luleå—Stockholm såg fenomenet vid Söderhamn. »Det var den mest fantastiska syn jag någonsin sett. En liten eldkula såg ut att komma rakt emot oss. Så bredde den plötsligt ut sig och blev ett kilometerlångt eldband.» Redaktör Sven Vallmark i Härnösand såg tre, fyra kraftigt lysande föremål. De hade flera färger av vilka rött var den mest framträdande. Chefredaktör Olof Lagercrantz i Dagens Nyheter uppger att fenomenet »skred framåt med majestätiskt lugn» och var »ofantligt långt» och förde tankarna till ett mycket smalt luftskepp. »Jag såg general Nobiles luftskepp i Stockholm för många, många år sedan. Detta luftskepp var smalare, långsträckt som en cigarr... det liknade snarast ett järnvägståg med upplysta fönster. Konturerna var ytterst skarpa. Det enda oskarpa var att i spetsen fanns fortfarande den ljusstråle som jag först tog för en raket... Då jag såg de fasta

konturerna av ljusen som strömmade ut från vad jag uppfattade som fönster, blev jag fullkomligt övertygad om att det rörde sig om ett ofantligt stort flygplan...»

Observatörerna är ense om att föremålet tycktes befinna sig på ganska låg höjd, ca 200 meter, och de flesta säger att det rörde sig långsamt.

Det var antingen en satellit eller en meteor, säger expertisen. Docenten Lind-

Major Wayne S. Aho.

blad vid observatoriet i Saltsjöbaden antog att det var en nedfallande satellit och att den måste ha befunnit sig på en höjd av något tiotal mil. Lindblad nämnde också att andra liknande iakttagelser gjordes under tiden närmast innan. Natten till måndagen den 25 oktober syntes sålunda en stor, upplyst kropp över Stureplan i Stockholm. Även då trodde observatörerna att höjden var mycket låg.

Benämningen flygande tefat har inte förekommit i pressen i samband med detta fenomen. Men det är påfallande hur mycket i iakttagelserna som stämmer med gjorda observationer av s. k. moderskepp. En sådan nämns f. ö. i Riberas artikel i SÖKAREN nr 6, 1965.

Vid den tid då himlafenomenet syntes i Sverige, befann sig den amerikanske tefatsexperten major Wayne S. Aho i Stockholm. Han intervjuades i TV och höll föredrag hos Ifologiska Sällskapet torsdagen den 28 oktober. Under föredraget sa Aho, och hans ord finns på band, att flygande tefat följer honom på hans turnéer och att de brukar kunna iaktas på himlen över de platser där han vistas. Fredag kväll, när himlasynen uppenbarade sig, var major Aho och några tefatsintresserade församlade i ett hem i Stockholm.

Major Aho har sett tefat på nära håll och även rört vid ett. Det var i öknen Mojave i Kalifornien. Någon fysisk kontakt med levande varelser från tefaten har han dock inte haft, däremot kontakt på det mentala planet. Han hävdar att de är här för att hjälpa oss i en kritisk period i denna planets utveckling.

ANTI-MATERIA

I juni förra året utgav ett forskarlag vid Columbiauniversitetet i USA en redogörelse för experiment under vilka de lyckats med att få fram den första dittills observerade atomkärnan bestående av anti-materia: **anti-deuteronkärnan**. Detta är anti-materiamotsvarigheten till deuteriumkärnan (deuterium = tungt väte) och består av en anti-proton och en anti-neutron, sammanbundna av en stark kraft i kärnan och har negativ laddning. Columbiaforskarna anser att deras lyckade experiment ger ett stöd för hypotesen att det existerar en anti-värld av stjärnor, planeter och möjligen även anti-människor!

CT, contraterrene, som är det vetenskapliga namnet för anti-materia, har ända sedan positronen — den negativa motsvarigheten till elektronen — upptäcktes, lett till

kusliga spekulationer i synnerhet hos sciencefictionförfattare om mystiska anti-världar, där allting är en spegelbild av sin jordiska motsvarighet. De mera faktabundna vetenskapsmännen har nöjt sig med att ifrågasätta om anti-materia verkligen existerar någonstans i universum.

Förutom positronen (anti-elektronen) har under de senaste åren även andra anti-partiklar påvisats: anti-protoner och anti-neutroner. Och nu har en grupp forskare, under ledning av dr. Leon M. Lederman, alltså experimentellt visat vad många fysiker betvivlat, nämligen att även komplexa former av anti-materia existerar. Med användning av en 33 billioner volts elektron-synkrotron bombarderade de beryllium med en protonstråle av hög energi. Detta gav upphov till upp-

delning av berylliummaterialet i en mängd partiklar som fick passera genom en spektrometers magnetiska fält, där de sorterades upp och analyserades. När 16 jättestora tjugotonsmagneter fick passera positivt laddade partiklar, kunde en apparat ge noggranna besked om partiklarnas riktning, energi och hastighet. Ett räkneverk visade var det var en ansamling av deuteroner. Genom att sedan vända om fältet, gjorde forskarna samma försök för att upptäcka negativt laddade partiklar. Eftersom anti-partiklar uppträder på samma sätt som sina motsvarigheter, drog forskarna den slutsatsen att de hade påträffat anti-deuteroner när spektrometern visade en aktivitetstopp, där deuteronerna hade uppträtt tidigare.

(Forts. på sid. 9.)

Ufologi och intellektuell moral

På frågan "Varför började du studera flygande tefat?" skulle säkert många ufologer svara att tefaten var ett problem för dem — och nöja sig med det. Men världen är full av problem, så vi kan få ett riktigt svar på frågan endast om vi går vidare och spørjer: "Vad är det hos tefatsproblemet som ger upphov till en sådan aktivitet och ett sådant intresse hos ett så relativt fåtal personer?" Svaret på frågan finns hos individen lika väl som hos ämnet. Fenomenet flygande tefat har en mänsklig, psykologisk, sida — och det är viktigt att känna till den.

Endast genom kunskap om varför man är så inspirerad av tefatsproblemet, kan man förstå den metod man har, när man angriper det. Hos en del skapar tefaten endast ett förstrött intresse, och resultatet blir att de betraktar tefatsgåtan endast som en utfyllnadshobby vilken intresserar dem om de inte har något annat att syssla med. Hos andra är tefatsmysteriet ett centralt livsproblem som tycks ha en direkt inverkan på deras egen livsföring.

Det är uppenbart att det sätt på vilket man angriper problemet, i hög grad är bestämmande för de slutsatser man kommer fram till.

Det bästa vi kan hoppas på, är att bli medvetna om vår egen individuella kurs och de bakomliggande motiv och förhoppningar som kan finnas hos oss.

En av de mest intressanta aspekterna på flygande tefat, är förmågan hos fenomenet att ge upphov till så många skilda meningar. De ufologer som har en vetenskaplig böjelse, har för det mesta tolkat fenomenet som en intervention i vår värld av högintelligenta varelser som manövrerar överlägset konstruerade maskiner av fysisk natur. De som har ett religiöst referenssystem vid sina utblickar över världen, identifierar fenomenet med "den andliga pånyttfödelser" eller också med de onda gärningarna av satan och hans anhang. Det intressantaste är att de många företrädarna för de olika åsiktsriktningarna är övertygade om att deras egen tolkning är den enda sanna, men mycket få av dem är tillräckligt medvetna om det nära sambandet mellan det på deras förutsättningar

och livsåskådning grundade synsättet och deras "lösning" av problemet. Utan bindande bevisning finns ingen lösning! Det finns endast åsikter och hypoteser — för dessa bör stödande fakta finnas, på vilka påståendena grundas.

Vi bör aldrig godta vad någon ufolog kommit fram till med mindre än att argumentens logiska uppbyggnad blir demonstrerad för oss.

Om vi skall komma någon vart, måste vi insistera på att varje forskares eller skribents värde beror på vad som kan påvisas av honom. Vi måste grunda meningsbrytningarna och bestämmandet av fakta ytterst på intresse för objektivitet, eljest kommer tefatsgåtan att förfalla till en blandning av dogmatiska trossekter som trätar med varandra.

När en ufolog inser att fakta är något bestämdare och finare än tro, förändras situationen för hans del markant, ty han upptäcker att de många obevisbara "lösningarna" ingenting annat är än logiska utvidgningar av den enskildes eget sätt att betrakta världen, och där efter tar han itu med att blottlägga

orsakssambandet mellan hur han tänker och vad han tror. Att, utan att ha upptäckt detta orsakssamband insistera att en har rätt och har upptäckt den enda sanningen, är ett omedvetet misstag som begås av en mängd ufologer, och det är en av de mest hämmande aspekterna på tefatsforskningen i dag.

Vad det gäller, är att frigöra fenomenet från alla världsåskådningar. Om en forskare vill ha ett objektivt angreppssätt, måste han vägra att tro på sina egna tankeskapelser och betrakta dem som en värdefull referensram endast så länge och så långt som denna visar sig användbar. Om nya fakta kommer fram eller nya länkar mellan förut kända fakta, måste han vara redo att slå sönder sin tankeskapelse med samma tankens svärd med vilket han skapade den.

Tefatsforskning innebär etiska beslut av stor betydelse, och därför är det inte någon värdelös sysselsättning.

Anm. Ovanstående är en fri sammanställning av några tankar i en artikel av Peter Kor, publicerad i tefatsmagasinet Flying Saucers, USA.

Dr Alexanders syn på UFO

»Det är ingenting verkligt förbluffande med UFO:n, när man tänker efter», säger dr. Rolf Alexander i citat i Flying Saucers Review. »Tidsskillnaderna i universum är oerhörda. Just nu kommer ljus till Mount Palomar från stjärnor som kanske bildades långt innan vår värld blev till, och därav kan vi förstå att på miljoner av planeter i hela universum har liv utvecklats under miljoner år längre tid än hos oss. — — —

För miljoner år sedan var apmänniskan i Sydafrika en högt utvecklad typ i förhållande till de andra aporna. Om en million år — vad är då människan i jämförelse med vad hon nu är?

På andra himlakroppar som är miljoner år äldre än vi i utveckling, har kanske utvecklats andekroppar liknande små, intensiva fysiska fält, vilka äger alla nödvändiga egenskaper för att hårbärgera en fullständig och fritt verkande form av högre medvetande och vilka är kroppar med en form som kan anpassas efter omgivningen och som har förmågan att färdas vartsomhelst med tankens hastighet.

Antag att vi — — — hade sett andekropparna som utgörs av fysiska fält och som bildats av dessa varelser för att de skall kunna vistas i vår atmosfär — — — antag att vi faktiskt hade sett dem bilda

kroppar lika våra egna framför våra ögon så att de erhöill den nödvändiga mekaniska apparaten för att samtala med oss, d. v. s. röstmekanismen. Antag vidare att de kunde snappa upp språksymbolerna från våra hjärnor och svara oss på vårt eget språk. Antag att vi visste att alla legender om änglar och andevarelser hade sitt ursprung i detta fenomen vilket iakttagits i det förflutna under tider då folk var mer okomplicerade än nu och trodde på sina sinnens vittnesbörd. Hur skulle vi få andra människor att tro på oss?

Jag tror inte det är så viktigt att folk blir övertygade om sådant som ligger utanför gränsen för deras förståelse, ty det enda som sätts i stället för förståelse, är övertro; där förståelse saknas, utfyller alltid övertro vacuumet. Vad vi måste göra, är att gradvis öka vårt mått av vetande. En afrikansk buschman skulle finna det lättare att förstå Einsteins och Plancks matematik än en jordmänniska att förstå begrepp, teknik och utveckling hos intelligenser som utvecklats under en million år längre tid än vi.

Varje intelligent människa måste inse att detta stora, myllrande universum är fyllt av mysterier och fenomen som går långt, långt bortom vår nuvarande kunskap. — — —»

HURKOSMYSTERIET

Av William H. Belk

Tillsammans med framlidna Alice Astor Oblensky Bouvery och läkaren André Puharich stiftade jag 1955 bekantskap med en holländsk skulptör, Harry Stone, 28, vid undersökningar som gjordes av The Round Table Foundation, Rockland, Maine. Mr. Stone hade förmågan att falla i trans och börja tala gammalegyptiska och skriva hieroglyfer i det han uppgav sig vara prästen Ra Ho Tep (en historisk gestalt omkring 2700 f. Kr.). (Experimenten med Stone beskrivs i dr. André Puharichs bok "The Sacred Mushroom", Doubleday 1959.)

Så läste vi om en annan holländsk psykiater med rykte om sig att ha psykometrisk förmåga, vilken han använde i underhållningssyfte; han hade också hjälpt europeisk polis att lösa mordfall. Det var Peter Van der Hurk — eller **Peter Hurkos** som är hans namn i Amerika — en målare och sjöman, vilken 1942 fallit ned från en stege och skadat sig i huvudet med den följd att han förvandlats från en normal människa till en psykiater som kan läsa tankar och kringgå lagarna för tid och rum. Huvudskadan resulterade i en form av schizofreni, desorientering i verkligheten, förlust av den fria viljan, oförmåga att fatta beslut och att koncentrera sig samt i en intelligensålder under tio. Inte desto mindre har han blivit känd för att:

- 1. Utföra telepati (tankeöverföring) med viljan.
- 2. Ange glömda händelser i olika människors liv.
- 3. Beskriva människor och föremål oberoende av avstånd.

För 15.000 kronor togs Peter Hurkos i sällskap med sin fru över till Rockland i mars 1956 och blev föremål för undersökningar tillsammans med mr. Stone och en del andra, såsom den pakistanske yogin Kudabux, dr. Vinod (en indisk filosof och helig man från Puna University), Bill Foos med döttrar, som kunde se med förbundna ögon. (Dessa händelser redogörs för i ovan nämnda bok samt i ett senare arbete av dr. Puharich, "Beyond Telepathy", Doubleday 1961.)

Erfarenheter vi vann under åldersregressionsexperiment med hypnos — tillsammans med bl. a. Morey Bernstein ("Sökande i det fördolda") — ledde oss till tanken att det undermedvetna jaget

(Jung), libido (Freud), psyche (de gamla grekerna) och själen kanske var det människoandens fäste som religionerna kallar människans eviga jag. Vi tänkte att hypnotism innebär att en person kontrollerar en annans undermedvetande (själ) antingen helt och hållet eller delvis. Mediumskap innebär att en död (ett diskarnerat väsen) kontrollerar en levande människas kropp via undermedvetandet. Händelser ur förflutna liv (och ur det pågående) tycks finnas upplagrade liksom i ett bibliotek **bortom tid och rum**, så att undermedvetandet opererar som en icke-fysisk bandspelare. Hinduerna kallar dessa bevarade minnen **akhasakrönikan**.

Den felande länken mellan medicinen och religionen synes vara: ett viljestyrt överstigande av tröskeln till undermedvetandet eller den **inre människan**.

Tre vägar tycks finnas att komma över denna tröskel:

- 1. Fysisk skada på mellanhjärnan som i fallet Hurkos.
- 2. Mental manipulation såsom trans, hypnos, mediumskap, yoga, bön, psykiater etc.
- 3. Kemi — hallucinogena droger — meskalin, peyote, psilocybin — svampdroger, LSD — lysergisyra, sodiumamatol etc.

Ju djupare det somnambula tillståndet är, desto vidare öppnas förnimmelseportarna till det undermedvetna jaget.

Om Freud och Jung har rätt i fråga om människans treeniga natur, är tröskeln till övermedvetandet andlig utveckling. Vi föreslår att var och en av de tre medvetandesnivåerna, övermedvetandet, det vanliga medvetandet och undermedvetandet, har var sin tröskel till vilken kan ges tillträde med var sin nyckel. Detta begrepp om en tre-

enighet uppträder inom såväl psykologin som religionen. För att göra det hela överskådligt, låt oss se på ett diagram (längst ned på sidan):

ESP har förbindelse med religionerna, eftersom det är deras ursprung. Alla människor som gör anspråk på att ha haft gudomliga uppenbarelser, kontakt med övernaturliga varelser, visioner, ha hört röster, ha gått i trans har varit psykiater. Religioner som grundas på tro, förvisning etc. i stället för på fakta, gör propaganda för psykiaternas uppenbarelser på tre sätt:

- 1. Förnekar andra psykiaters anorlunda uppgifter som hedniska.
- 2. Försäkrar att deras egna dogmer är den enda sanningen.
- 3. Skapar fruktan och fördömer all undersökning av sina uppgifter, vetenskaplig såväl som teologisk.

Sanningen är en enda, men vismän ger den olika namn. Vad det gäller är att bestämma de psykiska upplevelsernas gemensamma nämnare och finna ett gemensamt språk för att uttrycka dessa upplevelser. Skillnader mellan religioner beror på olika tolkningar som gjorts av de olika personer som skapat och återgivit dogmerna.

På grund av hjärnskada genomgick Peter Hurkos en mental förvandling. Från att ha varit en genomsnittsholländare förlorade han den fria viljan, självförtroende, utvecklade barnsligt beteende, föll lätt i raseri, var egoman, klagade över sitt hårda öde, ljög och lånade pengar utan tanke på att betala tillbaka och kunde inte koncentrera sig tillräckligt för att läsa en tidning. I psykiska tillstånd kunde han, via telepati, plocka fram språk som polska och latin som han aldrig haft någon kännedom om, kunde

de rita kartor till hus, belägna på mils avstånd, som han aldrig hade sett — alltsammans tycktes strida mot kända lagar för tid och rum. Han gjorde anspråk på att vara en profet; ändå visade sig de flesta av hans förutsägelser falska. Emellanåt fick han rätt, såsom när han ett år i förväg förutsade den tragiska olycka som mrs. Belk råkade ut för i Naples, Florida. Han kunde snabbt övertyga ett auditorium om att han kunde utläsa förflutna händelser ur andra människors liv. Han hjälpte till med att lösa mordfall (Charles Smith/Ed Setnorfall, Miami, 1958 — Jacksonfamiljmorden, Falls Church, Virginia, 1960). Trots sin förbluffande förmåga saknade han beslutsamhet att dra slutsatser i ett fall och irrade i olika riktningar. Han använde vänner och bekantskaper för ekonomisk vinst utan ansvar eller hänsyn. Han påstod att han var aposteln Petrus reinkarnerad. Hans anledare kallades "Lord Mosedik". I trans förutsade han sin egen död till den 17 november 1961; han är fortfarande i livet (252 South St., Waukesha, Wisconsin). I trans har han även påstått att han brändes på bålet i Bordeaux, Frankrike för 400 år sedan.

Peter Hurkos.

Det är omöjligt att veta hur mycket som är:

- 1. Skådespeleri
- 2. Historisk sanning
- 3. Besatthet — kontrollerad av ett andeväsen.

Vi har aldrig dragit några slutsatser angående denne mans mystiska förmåga utom att hans huvudskada måste gälla mellanhjärnan. Det förefaller som om det i hjärnan skulle finnas någon mekanism till en process i vilken via undermedvetandet tid och rum sättes åt sidan.

När Hurkos arbetade med domare Chillingsworthmordet i Palm Beach, lade vi märke till att en del av vad han kom fram till, var telepati från polismännens medvetande, något som gjorde poliserna än mer övertygade om att han verkligen hade toppviktig kunskap. Detta är det sätt på vilket han kan imponera på folk.

Det är ingen tvekan om att han har ESP-förmåga. Hur och varifrån han får sina informationer, vet vi inte. Det universella omedvetna?

Bearbetning och sammandrag av en rapport som utgetts av Belk Research Foundations, Flamingo Marina, 1900 N. Bay Causeway, Miami Beach, Florida, USA.

ANTI-MATERIA

(Forts. fr. sid. 6)

Dr. Lederman säger att den upptäckt som gjorts, ger ökad styrka åt en av våra viktigaste uppfattningar om symmetri. Man kommer här bl. a. in på idén att anti-materia duplicerar materia på ett "spegelvänt" sätt: positivt blir negativt, höger blir vänster, och även tidens flöde blir omvänt. Upptäckten av anti-deuteron visar att det måste finnas en kraft i atomkärnan som binder samman partiklarna i anti-materia vilken liknar den som binder partiklarna i vanlig materia. Vidare studier kan komma att avslöja närmare hur denna anti-värld duplicerar vår värld. Det är **tänkbart**, säger Lederman, att det existerar en anti-värld, befolkad av levande, tänkande varelser. Kanske att en del anti-människor just nu håller på och bryr sin hjärna med en upptäckt de gjort, kallad deuteron?

Emellertid kan det inte finnas någon anti-materia på jorden (annat än i laboratorier), ty kontakt mellan materia och dess antimateriamotsvarighet ger upphov till en explosion som förintar båda. Detta är en hotande aspekt av anti-materiaforskningen, och det har spekulerats i väst över om inte ryssarna håller på med avancerad forskning inom detta område för att åstadkomma ett supervapen med vilket de kan behärska världen, en bomb med en explosionskraft tusen gånger kraftigare än de mest fruktansvärda vapen som existerar i dag.

I en artikel i **Scientific American** nämner Geoffrey Burbidge och Fred Hoyle att om anti-materia finns i rymden, kan vi inte upptäcka det med våra teleskop, ty anti-materia ser ut på precis samma sätt som vanlig materia. Men ändå kan vi kanske få veta om anti-materia finns i rymden, ty om två världar stöter samman och den ena är uppbyggd av materia och den andra av anti-materia, så sker en enorm explosion med frigörande av enorma mängder energi. En sådan händelse skulle kunna upptäckas i jordiska teleskop.

Begreppet (och realiteten) anti-materia har också intresserat forskare inom det parapsykologiska och ockulta området. Amatörforskaren William H. Belk, affärsman i Florida, grundare av Belk Research Foundation, har satt denna tänkta anti-värld i samband med spiritualismens andemanifestationer. Han hävdar den teorin att andekropparna består av anti-materia, att den eteriska världen är anti-materiavärlden.

Evangeliet om det fullkomliga livet

1947 utkom i Sverige en översättning från tyskan, gjord av Ebba Waerland, av vad som utgavs vara »ett nyupptäckt, fullständigt, arameiskt urevangelium». Boken är nu slutsåld och mycket svårt att få tag på. Även de engelska och tyska upplagorna lär vara slutsålda.

Forskarna har inte mycket till övers för boken. Evangeliet antas vara en förfälskning. Docent Gärtner anser att det säkerligen inte tillkommit före år 1000. En del säger att det är en transskapelse.

Vad förordet beträffar, uppger exegeterna att det »vimlar av felaktigheter». Trots det skall vi citera en del från detta förord. Kan någon påvisa fel i citat eller fakta är han välkommen!

En auktoritet i kyrkohistoria och en av de främsta kännarna av evangeliernas urtexter, professor Eberhard Nestle, skriver i sitt verk, **Einführung in die Textkritik des griechischen Testaments**: »Lärde män, s k. **correctores**, utsågos efter kyrkomötet i Nicea 325 e. Kr. av de kyrkliga myndigheterna och be-myndigades att rätta de heliga skrifterna och att skriva om dem, så att deras mening skulle stämma med de åsikter, vilka kyrkan sanktionerat.»

Den kände danske professorn i religionshistoria, Detlef Nielsen, skriver: »För kyrkan och för de flesta kristna lekmän utgör bibeln en kompakt enhet, en av Gud inspirerad bok, som är fri från alla motsägelser, och där varje ord oförvanskat återger den lära Jesus predikade. Dock ha såväl protestantiska teologer som många bildade lekmän reda på att vi här ha att göra med en mångfald av delvis varandra motsägande skrifter, vilka nedskrevos under en tidrymd av ungefär 100 år, nämligen år 50—150 e. Kr.» I fortsättningen skriver han: »I vårt nya testamente upptogs inte mindre än fyra evangelier. Man försökte konstruera upp en enhetlighet, i det man utgav dem vara oförfälskade, verklighetstroga skildringar av Jesu liv och lära, vilka kompletterade varandra, och vilka — ehuru påtagligt olika — dock tillsammans bildade det enda rätta evangeliet.» — »För att bringa evangeliernas olka uppgifter i samklang med varandra underkastades dessa en grundlig omarbetning. Först rättades de evangeliska handskrifterna, i det man lämnade bort de delar, som man inte gillade, och skrev inlägg och kommentarer för att anpassa dem till varandra. När man på detta sätt lagt tillräta en

användbar text, tog man hela sin kyrkliga uttydningskonst till hjälp för att lägga ut och förklara denna text på ett sådant sätt att ett enhetligt evangelium kunde uppstå.»

Ett av de äldsta evangelierna är Marcus evangelium, som skrevs av Petri tolk i Rom. Papias skriver därom i sin epistel till presbytern Johannes: »Marcus, Petri tolk, tecknade med stor flit, om också icke med stor noggrannhet, upp allt vad han kunde minna sig ha hört berättas om Jesus. Själv hade han aldrig sett Mästaren. Han var ju bara Petri tolk och kunde endast återge, vad han vid olika tillfällen hört denne förkunna, varvid han inte alltid fått allting tillfyllest förklarat och utlagt. Därför har man ingenting att förebrå Marcus, som flitigt skrev ned allt som han kunde minnas av Petri ord.»

(Inte heller den som skrev Lukas evangelium, hade mött Jesus. Efter Jesu himmelfärd träffade läkaren Lukas aposteln Paulus på en vandring. Han nedskrev sedan allt vad aposteln berättade och tillade, vad han hört av andra.)

Men även dessa skrifter finnas icke mer i original. Edgar Hennecke skriver härom: »Det är känt, att de grekiska texternas ordalydelse, som vi nu huvudsakligen bygga på, härstammar från fjärde århundradet e. Kr.» (Neutestamentliche Apokryphen, sida 8.)

Alfred Resch (Agrapha, sida 352) skriver: »Antagligen förvarades många av de gamla texterna liksom **Codex Cantabrigeniensis D.** och **Codex Syrus Sinaiticus**, vilka bägge på ett underbart sätt undgått förstörelsen, till slutet av fyrahundratalet i gamla klosterbibliotek. Vid denna tid, år 382, under påven Damasos pontifikat, blev den kanoniska texten fastställd och i samband därmed förstördes alla gamla urkunder.»

Det var omarbetade, stympade texter och dokument som lågo till grund för Luthers och Zwinglis översättningar. Under sitt arbete gjorde dessa sig ytterligare skyldiga till en del översättningsfel, vilka på sina ställen gjorde texten ännu

oförståeligare. Chr. Josias Bunsen skriver: »Vi läsa i Mattei 14:e kap. 17—19 om att femtusen människor blevo bespisade med fem bröd och två fiskar. Men i det grekiska originalet står ingenting om fiskar. Där talas om bröd och om OPSOM, vilket betyder tilläggsrätt (efterrätt). Denna bestod mestadels av färska eller torkade frukter, av oliver och nötter och endast i undantagsfall vid havet eller vid sjöarna av fisk. Luther återgav ej det riktiga ordet utan tog fasta på den möjlighet som var mest osannolik, och fastslog den i sin översättning som ett faktum.»

Clemens från Alexandria betygar i sitt verk **Homilierna** att ebioniterna ansågo det syndigt och naturvidrigt att äta kött. I dessa skrifter berättar Petrus själv om sin livsföring: »Jag lever av bröd och oliver, endast i undantagsfall även av grönsaker.» — På ett annat ställe försäkrar Clemens, att även Matteus uteslutande levde på vegetarisk föda och aldrig smakade kött.

Den kände bibelforskaren Delitsch skriver om apostlarna att deras seder voro ytterst enkla, att lärjungarna stillade sin hunger med sädeskorn ur axen, som de gnedo sönder mellan fingrarna, och att de enligt Petri, Mattei och Johannes samstämmiga utsago under senare delen av sitt liv uteslutande levde på vegetarisk kost.

St. Augustin berättar: »Jakobus, Herrens broder, livnärde sig av frön och växter och smakade varken kött eller vin.»

I Plinius berömda brev till Trajanus står det omtalat att de kristna icke förtärde något, som »fötts till livet», utan endast »oskyldig föda», »**Cibum innoxium**».

Dr. W. Winsch skriver: »Vi veta nu med säkerhet att det första Timotéerbrevet är förfälskat. Förfälskaren förråder sig nämligen själv, då han varnar för gnostikernas sekt, som ju på Pauli tid inte

existerade.» Högst intressant är det, att detta förfälskade brev är den enda skrift i Nya Testamentet, där förtärandet av kött och starka drycker anbefalls (kap. 4: 1—9, kap. 5: 23). Man kan därför förmoda att denna förfälskning företogs av motståndarna till den enkla, sunda livsföringen inom den kristna församlingen och att dess syfte var att giva de icke avhållsamma elementen stöd av aposteln Pauli auktoritet.

Det finns många vittnesbörd om den häftiga kampen mellan de två motsatta livsåskådningarna. Så veta vi t. ex. att det vid kyrkorådet i Ancyra på 400-talet e. Kr. beslöts att alla de präster som uteslutande levde på vegetarisk kost, skulle tvingas att smaka kött. Om de vägrade, skulle de mista sin befattning. Detta exempel visar hur utbredd den vegetariska livsföringen ännu på den tiden var bland prästerskapet. T. o. m. många av de kyrkofäder, som av kyrkan förklarades för helgon, voro stränga vegetarianer.

Under de tre första århundradena e. Kr. var avhållsamheten från köttföda och starka drycker en fråga av vital betydelse för kristenhetens främsta representanter. Hur skulle denna fråga ha varit så viktig för dem, om icke deras Mästare uttryckligen fordrat denna avhållsamhet och framhållit den som en av kristendomens grundprinciper?

Clemens av Alexandria, som levde 150—220 e. Kr., anses ha stiftat den teologiska skolan i Alexandria. I alla sina skrifter går han till storms mot omåttligheten och mot förtärandet av kött. Han skriver: »Många människor leva för att äta liksom de oskäligen djuren, vars buk är deras liv. Men vår Lärare lär oss att vi endast skola äta för att uppehålla livet. Ty ätandet är inte vår uppgift här i livet, och njutningen är inte vårt mål. Därför måste vi träffa ett urval i vår näring, den måste vara enkel och sund, lämplig för ofördärvade barnamagar. Den måste tjäna till livets bevarande och uppbyggande och ej bli ett medel till njutning och utsvävningar. De rika ha ännu ej insett att Gud icke gav oss födan för vårt nöjes skull utan till livets uppehälle, och att kroppen därför inte har nytta av ett övermått av mat och dryck. Tvärtom äro de ädlast, friskast och starkast som leva måttligast, liksom tjänstefolket är friskare än sitt herrskap, och jord-

bruksarbetarna äro sundare till själ och kropp än godsägarna och de rika. Ty de ha inte begravt sin själ under ett övermått av föda. Det är onaturligt och ovärdigt för en människa att göda sig som boskap, innan den föres till slaktbänken. Detta tycks Jesus ha velat säga oss, när han välsignade bröden och efterrätten **opsom**, varmed han bespisade sina lärjungar, så givande oss ett föredöme i enkel kostsammansättning.

Vi måste akta oss för sådana näringsmedel som reta vår aptit och förleda oss att äta utan att vara hungriga. Ty finns det inte inom den enkla måttlighetens ram en mångfald av hälsosamma näringsmedel: grönsaker, rotfrukter, oliver, örter, mjölk, ost och torkade frukter. Bland alla näringsmedel äro de bäst som kunna förtäras omedelbart utan någon som helst eldbehandling. De äro de naturligaste och sundaste och behöva ingen beredning. Så livnärde sig aposteln Matteus som endast åt frön, hårdskaliga frukter och grönsaker och aldrig smakade kött. Och Johannes som var den måttligaste av alla, levde uteslutande på bladknoppar och vild honung.

Man anser, att barnens kroppar utvecklas bäst genom en sund och enkel kost, och att även den själsliga utvecklingen som går hand i hand med deras kroppsliga växt och mogning och som eljest förhindras genom ett övermått av föda, befordras därav.»

Clemens fördömer även det vita brödet som enligt hans mening är ett skadligt och förvekligande näringsmedel.

Basilius den store, kyrkofader, ärkebiskop av Cesarea och de österländska munkarnas patriark, född 329, skriver om kosten: »Den kropp som belastas med köttföda, hemsöks av sjukdomar. En måttlig livsföring stärker kroppen och gör den sund. — — — Själens ljus fördunklas av ångorna från köträtterna. Man må fylla sin buk med vilken sorts köttföda som helst, alltid uppstå orena vibrationer, som hämma och kväva själens liv. — — — Älskar du kött och göder

du din kropp, då förlamar du din själ. — — —»

Även andra kyrkofäder fördömde köttföda, t. ex. Gregor från Nazianz, St. Johannes Chrysostomus och den helige Hieronymus. Den senare, född 331 i Dalmatien, skriver:

»Liksom skilsmässan ursprungligen inte var tillåten och först senare, då människornas hjärtan blevo hårda, tillstoddes av Moses, var även förtärandet av köttföda förbjudet ända till syndaflodens inbrott. Dock sedan dess giver man oss köttets stinkande vävnader och safter att stilla vår hunger, på samma sätt som man kastade vaktlar till det knotande folket i öknen. Jesus Kristus, som har kommit nu vid tidernas ände, har åter infört den gamla ordningen, så att det icke mer är oss tillåtet att förskjuta en maka eller att äta kött. — — —»

Ovanstående är några spridda citat från förordet till »Evangeliet om det fullkomliga livet». Det sägs att en engelsk präst, kyrkoherde G. J. Ouseley, år 1881 kom över en gammal urkund till ett dittills okänt, icke korrigerat evangelium. Detta äkta evangelium uppges under århundraden ha förvarats i ett buddistiskt kloster i Tibet. SÖKAREN skall i ett kommande nummer införa någon del av texten i detta evangelium.

Om »Vägen från Kaos till Kosmos»

(kunde gärna också heta »Vägen till Världsfred, Hälsa, Lycka och Harmoni», ty de vägarna är identiska)

inleder **GUNNAR RUGLAND** fredagen den 28 januari 1966 kl. 19.45.

Lokal: Brunnsgatan 3, 2 tr., Stockholm (vid Stureplan).

Efter diskussion och event. frågor blir det event. förbunds-bildn. (sektion). Laddat och explosivt program! (Bl. a. om vegetarismens och alla andra idealismers avgörande betydelse som fredsfaktorer.)

BOKFÖRSÄLJNING. Seriös musik och solosång före inledningsföredraget.

Dörrarna öppnas kl. 19.00. ENTRÉ KR. 4:—.

Best. av bilj. sker genom insättning av beloppet kr. 4:— på postgironummer 70 28 05, Förlaget Ny Värld, Box 349, Stockholm 1. Om föredraget är fulltecknat vid best. kommer nytt arrangemang att ordnas eller pengarna återställas. Beställare underrättas individuellt. Skriv på talongen: »Biljett 28/1». Event. osålda bilj. vid ingången.

Vi har inte med sjukdomar att göra utan med livsföringsfel. Avskaffa livsföringsfelen, och sjukdomarna skall försvinna av sig själva.

Are Waerland.

Ta bort köttet, supen och smörgåsbordet så blir det svenska folket friskt, vackert och arbetsdugligt, och inte blir det dyrt att leva heller!

Professor Israel Holmgren.

KURSER I GRAFOLOGI. Handstilsanalyser. Rådgivning. Skriptpsykolog Hans Scheike. Jämtlandsgat. 154. Vällingby 1. Tel 08/87 59 82

Böcker av intresse

för sökare av andlig och kroppslig hälsa

Are Waerland:

Vägen till en ny mänsklighet inb. 20: —, häft. 16: —
 Livsåskådning och personlighet 9: 50
 Hälsans handbok 8: —

Axel Fredenholm:

Så har jag hört inb. 10: —, häft. 6: —
 Vi och våra dagar 6: —

Nils Kalén:

Förkylning — ett nödvändigt ont? 3: 50
 Vettig föda 5: —
 Gyllene visdom (samlade visdomsord) inb. 12: 50, häft. 9: 50

Martinus:

(samtliga inbundna)

Kosmiska lektioner 13: 50
 Logik 25: —
 Kring min missions födelse 6: —
 Mellan två världsepoker 6: —
 Julevangeliet 6: —
 Påsk 6: —
 Vad är sanning? 4: —
 Den fullkomliga födan 6: —
 Börens mysterium 6: —
 Livets bok I 35: —

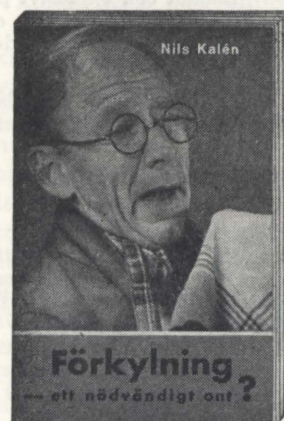

Gust. Gustafsson:

Nostradamus profetior inb. 30: —
 Europas framtid enl. Nostradamus häft. 7: 50

Vilhelm Helle:

Okända och försmädda livskraften 5: —
 Hur karaktären omdanas 3: 50

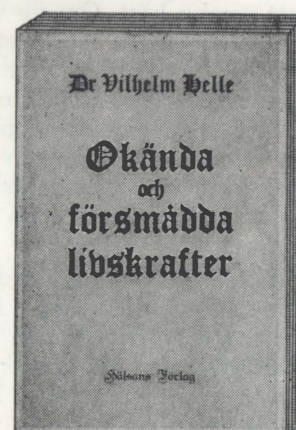
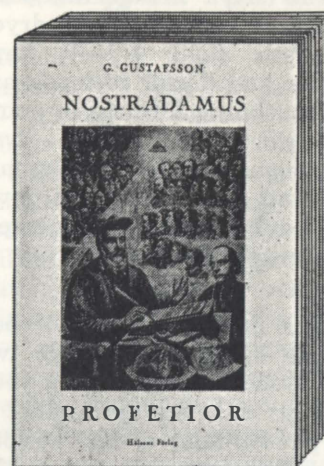

Bô Yin Râ (Anton Schneiderfranken):

Boken om den levande Guden inb. 18: 50, häft. 14: —
 Boken om människan 16: —, " 12: —
 Boken om livet efter detta 17: —, " 13: —
 Boken om den konungliga konsten 18: —, " 13: 50
 Boken om samtalen 13: —, " 9: —
 Boken om lyckan 12: —, " 8: 50
 Boken om kärleken 15: 50, " 11: 50
 Mysteriet från Golgata 12: 50, " 8: 50
 Livets ord 8: 50, " 5: —
 Bönen 10: —, " 6: —
 Mera ljus 13: 50, " 9: —
 Hemligheten 16: —, " 12: —

Beställ direkt
från

HÄLSANS FÖRLAG
 LINKÖPING 3

YOGA I GÖTEBORG

I Göteborg är det just nu "inne" att träna yoga. Intresset har ökat "katastrofalt" under de senaste två åren — katastrofalt därför att tillgången på kvalificerade lärare är ytterst liten. Den gren av yoga som utövas på kvällskurserna i Göteborg, är **Hatha Yoga**, den kroppsliga yogan, som ställer kroppen mot sjukdom och stabiliserar nervsystemet. Den uppdelas i kropps-, andnings- och avslappningsövningar, och det är vad varje elev genomför under sin lektionstimme en gång i veckan.

Medan sinneslugn och jämvikt var idealet hos antikens greker, har vår tids slagord blivit **håll-i-gång**, d. v. s. gör vad som helst bara det roar dig för stunden. — Människans organism och psyke orkar ofta inte med denna onaturliga påfrestning, och resultatet blir ett ökande antal patienter på kliniker och mentalsjukhus.

Med denna hektiska tidsanda som bakgrund kan man förstå många människors önskan att pröva på ett system som bevisat sin hållbarhet under årtusenden och ökat människans fysiska och psykiska kapacitet — kan få henne att nå utöver vanlig mänsklig begränsning.

Yogans metoder är enkla och bygger på en grundlig kännedom om människans natur — den inre såväl som den yttre. Yogaövningarna ger, förutsatt att de utföres rätt, maximal träning av olika organ genom tryckförändringar och ökad blodgenomflytning, sträckning och sammandragning, vilket gör att avfallsämnen och gifter utrensas och cellerna uppbyggs, muskler och senor genomarbetas och stärks.

Många tror att man måste vara akrobat eller åtminstone mycket vig för att kunna syssla med yoga. Det är nu inte någon förutsättning, utan var och en arbetar i sin egen takt och utför de övningar som är lämpligast för honom själv. Yoga är en vardagsfilosofi, en metod att gå ner i varv. Många kroppssystem — gymnastik, idrott — drar oftast energi (prana) ur kroppen, medan yoga uppladdar och fördelar denna prana jämnt.

På kurserna i Göteborg utgöres eleverna till nittio procent av damer. Yoga doftar mystik, och kanske är det orsaken till den kvinnliga dominansen? Eleverna kommer från olika kategorier: hemmafruar, sjuksköterskor, studerande, jäktade

affärsmän, lärare, läkare, sjukgymnaster (!), tjänstemän m. fl.

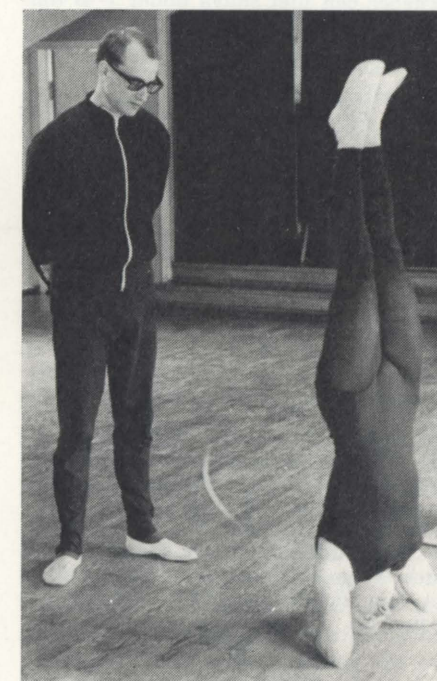
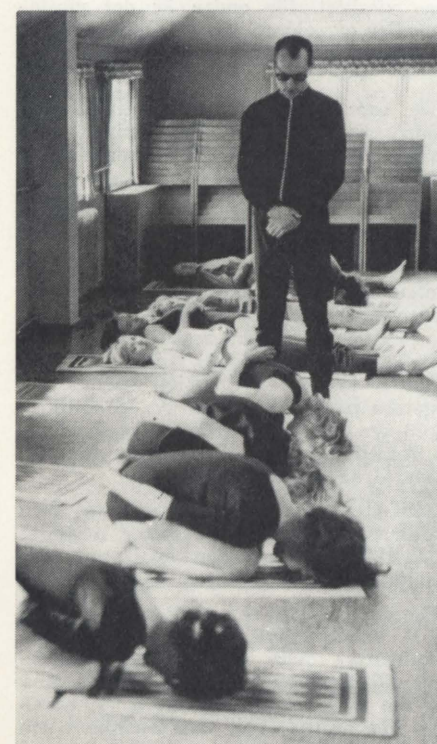
Fru Brita Rosenkvist säger efter sin avslutade kurs: — Jag var rätt skeptisk till detta med yoga vid kursens början men märkte ganska snart en markant förbättring av allmäntillståndet. Allt kändes lättare — man fick bättre perspektiv på vardagsproblemen — och nu yogar jag minst en halv timma om dagen som ren avkoppling.

Mats Sundberg, en av de duktigaste eleverna på kursen: — Yoga har blivit min melodi, och jag kopplar alltid av två gånger om dagen med att stå på huvudet i en kvart per gång. Detta ger mig nya krafter för mina studier.

Fru Emmy Svensson, affärsbiträde i Göteborg, säger: — Andningsövningarna trivs jag alldeles utmärkt med och brukar även utföra dem då jag känner mig röksugen. Tror helt på att jag skall kunna sluta röka genom en konsekvent yoga-träning.

Bert-Olof Jonson.

(Bert-Olof Jonsons elever brukar vara intresserade av att höra om sådant som fasta, den vegetariska kosten, reinkarnationsläran, zenbuddismen etc. I samband med undervisningen i praktisk yoga brukar Jonson göra en framställning där dessa beståndsdelar ingår.)

Artikelförfattaren instruerar sina elever.

VIS VITAE – EN BLUFF? NEJ!

SÖKAREN har nu sänt ut flera hundra portioner av V.V., "undermineralet från Sydafrika" som uppges kunna bota krämpor av varierande slag, när det bärs mot kroppen eller i en ficka etc. Det är inte så många som rapporterat sina erfarenheter, men nedan publicerar vi de flesta av de rapporter som inkommit. En person — här inte citerad — har begärt att återfå den erlagda femman, som också har översänts till honom plus portokostnad för återsändande av mineralet.

Flera har tyckt att de fått så liten portion. Mängden har uppmätts med de portioner som Powell sänder ut, som förebild. Ögonmätt har därvid använts, men vikten har varit ungefär 6 gram. Vid den senaste utsändningen var dock portionerna något större.

Se också meddelande om V.V. på sid. 15 i förra numret!

Hade ett eksem som inga salvor hjälpte mot. Efter användning av V.V. försvann eksemet helt och hållet. K.A.

»Den portion V.V. som jag erhållit från Eder och som jag gav min hustru att bära över hjärtrakten, verkar över all förväntan. Min hustru har efter anfall av polyarthrit fått en hjärtinsufficiens med en känsla av smärtande klump i hjärtrakten vid gång i trappor och ansträngande rörelser. Jag kan nu meddela att min hustru redan efter första dygnets användning av V.V. erfor stor lättnad, då klumpkänslan omedelbart försvann, detta trots att hon inte hyste minsta tilltro till medlet men för min skull ändå ville prova det.» Y.S., Krokomb

En månad senare skriver Y.S. att hans hustru har kunnat märkbart öka sin prestationsförmåga på alla sätt.

»Jag måste berätta att V.V. har börjat göra verkan på mig. Jag har fått en så strålände sömn, och jag känner mig i bättre 'form'!» I.J.

Någon vecka senare kom från I.J. brev med bl. a. följande innehåll:

»Jag bär V.V. på mig både dag och natt. Jag måste säga att det verkligen är bra. Jag har fått en så lugn och god sömn. Förut hade jag så besvärliga svettningar, i synnerhet nattetid, och jag har av läkare fått olika sorters mediciner, lugnande, stärkande osv, men ingenting har hjälpt. Nu har svettningarna i det närmaste upphört, det är ju faktiskt som ett underverk. Och det går så lätt att arbeta nu, jag känner mig så stark och orkar arbeta hårdare än förut, och jag känner mig ändå inte trött.»

»V.V. utmärkt. Hoppas få en portion till, när det kommer in.» I.O.

»Har haft mycket besvär med magsår, men det har varit mycket bättre på senaste tiden, sedan jag började bära V.V. på mig.»

Arvid Olausson, Borås

Några veckor senare skrev herr Olausson: »Jag vill säga att jag känner mig bättre nu än sist jag skrev, så jag hoppas att det håller i sig.»

»Sedan jag i våras började använda V.V. har riktiga under skett. Redan de två första dagarna försvann ömhet och trötthet. Efter att tidigare ha varit tvungen att använda käpp kan jag nu gå inomhus utan käpp, alltså jag behöver inte använda den för smärtors skull, för det har jag inga nu; när jag går ute måste jag däremot använda käpp, eftersom jag är invaliderad. — Kan tala om att jag alltid bär V.V. på mig, men jag lånar ut det ibland. I början kunde jag inte vara utan det mer än ett par dagar, därefter en vecka, nu kan jag vara utan V.V. två veckor, men sedan känner jag hur ömhet och trötthet återvänder. Efter ett par dagars användning är det bra igen. — De som lånat V.V. och lidit av sådana åkommor som nackstelhet med smärtor, tillfälligt ryggont, har fått det onda att försvinna på någon timma. Värk i fingrar, händer och axlar har tagit ett par dagar. En svårt reumatiskt invaliderad var mycket bättre under den vecka som V.V. användes. För min egen del är jag övertygad om att V.V. skyddade mig från en svår influensa. Alla låg i familjen i 40 graders feber 4—5 dagar med huvudvärk och inflammation i öron och hals, men själv slapp jag undan med en låg feber och litet snuva under 7—8 timmar.» Inez Andersson, Harplinge

»Har nu provat V.V. några veckor; det onda i knät har gått bort, men höften är svår ännu.» X.X.

»Jag skall meddela vad jag tycker mig ha erfart av att bära V.V. under snart två månader. De första 14 dagarna märkte jag inget särskilt, men jag fortsatte att bära V.V. insytt i en tygpåse i min ficka. Sedan har jag tyckt mig märka en gradvis förbättring av den allmänna vitaliteten. Jag har tidigare haft ont i mina tänder vid väderomslag med svullnad och magnecylätande som följd. Sedan jag fick V.V. har jag inte haft någon tandvärk. Så nu vill jag ställa mig i kön för en portion åt min fru också.»

(Detta brev i vilket 15 kronor medföljde saknar underskrift och skrivaren ombedes att ge sin identitet tillkänna så att han kan få den beställda och betalda portionen.)

»Jag kan meddela att V.V. var ett stort humbug, enär det, som jag också var inriktad på från början, icke hade några som helst verkningar. Jag läste med till-

fredsställelse att detsamma förbjudits att distribueras i USA.* Det borde också förbjudas härstades. Men världen vill ju bedragas, och varför då icke bedraga den. — Önskar icke några pengar tillbaka, ty är man så vidskeplig att man tror att någon rödaktig jord från Sydafrika skall kunna hjälpa mot allehanda åkommor, då bör man betala för att få vishet av sin dumhet.» John F. H.

»Har nu provat V.V. Fann en egenomlig känsla av kyla då jag höll det i handen och att det inte för mig motsvarade någonting av allt det som beskrivits. Urusel sömn och en allmän oro och till råga på eländet en influensa som jag ej haft på flera år. — Finns det två slags människor eller...?» E. E.

»Jag har en hel del krämpor av olika slag men trots att jag burit V.V. på mig natt och dag har jag inte erhållit den minsta lilla lindring! Men det var ju ett så litet kvantum av mineralet som jag fick. Det skall nog vara åtminstone 10 gram om det skall göra någon verkan.» X.X.

»Ang. V.V. märkte jag ingen som helst förändring.» X.X.

* Powell har inte förbjudits att distribuera V.V. — se SÖKAREN nr 6, 1965, sista sidan! Red.

Kommentar: Eftersom människors vibrationer är olika, är det väl tänkbart att de vibrationer som utgår från V.V.-mineralet, inte rår på kroppens vibrationer hos somliga människor. — För en del av V.V. då ett lämpligt medel att höja kroppens vitalitet, för andra är det värde- löst eller ev. olämpligt. — Kanske någon av läsarna har synpunkter på detta?

De som vill prova V. V. kan sända namn och adress, tydligt skrivet, helst textat, plus en svensk tia i rekommenderat brev, adresserat till

Dept. V. V. »The Lodge», Brantridge Forest, Balcombe, Sussex, England.

Om Ni inte kan engelska, skriv så: Please send me Vis Vitae for 1 person. (Eller 2, 3, 4 persons, om Ni rekviderar för flera personer och samtidigt medsänder betalning för det.) Kostnaden blir alltså 10 kronor per portion (person). I engelska pengar kostar V. V. 10 shillings (7:23 sv. kr.) per portion, vilket belopp Ni naturligtvis också kan sända, men det enklaste är att skicka en tia.

SÖKAREN väntar en sändning från Sydafrika, och när den kommer, utsändes V. V. till dem som redan betalt, men nya beställningar mottas inte.

De intresserade som inte redan betalt för V. V. får själva ta kontakt enligt anvisningarna ovan. Inga adresser sänds över till England från SÖKAREN. Red. ber om överseende med att V. V.-saken inte har skötts med den snabbhet och rättvisa som hade varit önskvärt.

ETT BREV FRÅN DANMARK

Här på vårt nyinrättade laboratorium i Kastrup vid Köpenhamn arbetar vi nu hela dagarna med de diagnostiserings- och behandlingsapparater som vi har erhållit från Delawarlaboratorierna i Oxford. Vi har hållit på med forskningen i 1 1/2 år och har under denna tid förkovrat oss så mycket att vi nu är i stånd att ställa noggranna diagnoser på varje sjuk människa med efterföljande fjärrbehandling. Vi är faktiskt själva överraskade av den effektivitet fjärrbehandlingen har, t. o. m. på många svåra åkommor; vi kan nämna t. ex. cancer, sockersjuka, migrän och magsår. Med samma fina resultat har vi behandlat för vitamin- och mineralbrist och störningar på det psykologiska området. I artikeln om George de la Warrs forskningar i Sökaren nr 2, 1965, omtalades att man kunde behandla framgångsrikt över stora avstånd, och riktigheten därav vi-

sas med all tydlighet av de resultat vi hittills uppnått med en av våra patienter som är bosatt i Sydamerika; patienten lider av en svår hudsjukdom.

Det som bl. a. gör denna forskning så revolutionerande, är att vi är i stånd att konstatera en sjukdom eller brist innan den kommer till synes. Både när sjukdomen är fysisk och innan den nått det fysiska stadiet, kan vi genom radionisk analys konstatera orsakerna till dess uppkomst, och genom fjärrbehandling av dessa orsaker och själva sjukdomen eller bristen, avlägsnar vi grunden för dess existens. Det är naturligtvis lättare för oss att bota en sjukdom eller brist på dess innan-fysiska stadium, än när det är ett äldre, fysiskt lidande.

För att se litet på vad som sker på andra ställen i världen kan vi omtala att den engelska regeringen nu helt har erkänt de la Warrs forsk-

ningar. Detta skedde sedan tre personer från underrättelsetjänsten meddelade den engelska regeringen att ryssarna arbetar med samma forskning i stor omfattning i Leninograd. Samma metoder används vid universitetet i Ghana.

Tidskriften "Mind and Matter" har nu börjat utges igen från Delawarlaboratorierna i Oxford; där informeras om det senaste inom denna forskning.

Om några av våra svenska gran- nar skulle vara intresserade av behandling, kan vi upplysa om att priset för en radionisk analys är 250 danska kronor. 1 1/2 timmes daglig behandling kostar 50 danska kronor per månad. Allt vi behöver från den person som vill ha behandling, är två intorkade bloddroppar på en bit tunt papper.

Tage Winther och Flemming Dichmann
Cypres allé 41, Kastrup, Köbenhavn.

VIKTOR VALLBERG OM VIS VITAE

I min ägo finns en meteorsten som väger ett par hekto. En person påträffade den intill en större meteorsten på ett gods i Skåne. Sedan jag erhållit den, lade jag den i ett kuvert och lämnade den till en sensitiv dam. Hon kände på kuvertet och sa: "Det var förfärligt vad det här är hett, och jag ser en ljus strimma fara genom luften."

Jag lade stenen i vatten några timmar. Det hände att personer som sedan drack någon sked av vattnet, blev sömniga och somnade in. En person som hade svår nervvärk, tog av vattnet ett par, tre dagar och blev fri från värken under tre veckors tid men ville sedan inte göra om försöket. Antagligen ansåg han att det var alltför mystiskt.

ORD PÅ VÄGEN

Bevara ditt hjärta rent. Ett rent hjärta skall bära dig över alla hinder och det finns ingen frestelse som där får fäste. Lampans ljus brinner klart då veke och olja äro rena. Sanning och andakt giva näring åt själens ljusläga. "Goda människor förändliga sina kroppar, men de onda förkroppsliga sina själar", säger Whichcote. Den som själv är ren ser det rena i allt, men ingen kan göra en annan ren.

Jag vet väl att det i västerlandet finns andliga tvättinrättningar där en syndare kan gå in, betala en be-

Detta apropå Vis Vitae.

Vad nu V.V. beträffar, har jag genom pendelförsök kommit fram till att mineralet består av olika grundämnen med järn som det förhärskande. Det skulle vara intressant att få veta vad geologer och kemister får fram ur den egendomliga berg- och jordformationen.

Jag antar att V.V. undergått någon särskild "behandling" i naturen, t. ex. starka pressningar, förskjutningar, rörelser, vilka framkallat eterisk strålning eller vad pendelforskaren Straniak kallar den **åttonde naturkraften**, Reichenbach och Paracelsus **quinta essentia**. V.V:s strålkraft, som haft positiv verkan på några människor jag

undersökt, är tydligen av homeopatisk art. Den homeopatiska kraften är genom vissa behandlingar — skakning, gnidning — lösgjord eterkraft. En sådan kraft uppväcker kroppens egna krafter till verksamhet samt förstärker dem. Det är en företeelse liknande den som på det psykiska området åstadkommes då någon stillar värk eller stannar blodflöde hos en annan.

När denna naturkraft blir allmänt erkänd, kommer vetenskapen att följa helt nya linjer, de som under årtusenden lockat forskare i det mystiska och ockulta och "vidskepliga" och — som det nu kallas — parapsykiska.

Viktor Vallberg.

mor". De arbetare som stupade under hans slavdrivares piska tänkte han väl inte på.

En människa ser vad hon är. Två män gingo på en regnblöt väg. Den ene klagade på att hans skor blevo smutsiga. Den andre anmärkte att han såg stjärnornas spegelbild i vattnet. Man ser det man tänker på, och det man tänker på det ser man. När virkeshandlaren ser ett träd tänker han på plank. När skalden ser samma träd hänger dess krona full av gyllene lyror.

Från Axel Fredenholm, Så har jag hört.

NYA BÖCKER

Fromm, Erich, Människohjärtat. Dess förmåga till gott och ont. (Rabén & Sjögren 1965, 19:50.)

Denna gång söker den kände psykologen en formel för att beskriva och förstå de människor som är maximalt destruktiva såsom Hitler, Stalin etc. Den sjukdom de lider av, kallar han förstörelsens syndrom. Detta syndrom består av tre komponenter: nekrofil, (lust till döden,) narcissism, (egenkärlek) samt incestuös symbios, (modersfixering). Ett maximalt mått av dessa tre egenskaper ger destruktiva personligheter. Men dessa tre komponenter har även sin motpol som han betecknar biofil, (kärlek till livet,) kärlek till nästan samt självständighet och frihet. Det finns en löpande skala från den negativa polen till den positiva och alla människor kan placeras någonstans på dessa skalor, och hennes utveckling som människa förlöper och kan beskrivas efter dessa tre skalor. Hans beskrivningar av olika mänskotypen är mycket träffande och nyttiga att läsa, då väl alla läsare kan finna en beskrivning av sig själv där. Fromm har på detta sätt framställt en modell som är enkel och ganska övertygande. Han beskriver våld, hat och människoförakt utifrån sin modell och ökar vår förståelse för dessa företeelser. Jag tror att bl. a. fredsforskare och grupp psykologer kan ha särskild nytta av framställningen.

Ett kapitel ställer sig dock anmäla något tveksam inför och det är det som handlar om den sjukliga modersbindningen. Han talar om att vi måste klippa av vår psykiska navelsträng till vår moder för att kunna bli fria människor. Det är riktigt på ett vis, men han tar ej hänsyn till att människan måste ha någon trygghetsförankring inom sig själv. Jung har löst detta problem då han säger att bakom behovet att binda sig och få näring och trygghet från en moder står en kosmisk, archaisk princip som människan skall bli medveten om. Alla stora religioner framhåller ju att människan skall söka denna bakomliggande princip. Fromm ger exempel på drömmar från patienter som lider av modersfixering men dessa drömmar visar ju även på en kosmisk modersprincip och att klippa av relationen till dessa principer i själens djup torde göra individen ännu mer osäker och otrygg och härigenom oförmögen att utveckla sig.

Bo Johnson

Upanishaderna. Översättningar och urval från sanskrit av Swami Prabhavananda och Frederick Manchester. Till svenska av Astrid Setterwall Angström och Elin Lagerkvist. (Natur och Kultur, 19:50, inb. 24:50.)

Upanishaderna är en del av de berömda, mycket gamla indiska vedaskrifterna. De handlar om "kunskapen om Gud, om den yttersta Sanningen". De kan sägas bestå av betraktelser kring ett och samma tema: atmans (eller det individuella jagets) identitet med brahman (eller världsanden). Insikten om denna identitet innebär för en hindu en stor befrielse.

Man välkomnar denna svenska utgåva av de heliga skrifterna, ehuru deras filosofiska-religiösa betydelse i dag inte skall överskattas — dessa tankar, uttänkta av vise män långt tillbaka i tiden, vilka med sin tanke sökte pejla varats djup, är ju inte precis à jour med dagens forskning. Betraktelserna är också till sin form mera konstnärliga än filosofiska. Men enligt rec:s mening är tanken om en slags identitet mellan jaget och brahman trovärdig.

SM

FRÅN VÄNNER I KOSMOS

Bäste Vän!

Läser med intresse innehållet i Sökaren. Här några synpunkter i anslutning till en notis på sista sidan av nr. 4, 1965 (Gordon Creightons artikel). Kvarts består av kisel och syre i kemisk förening. Kisel ingår i de flesta mineral (bergarter) men även där kemiskt bundet — det är ett av de vanligast förekommande grundämnena i jordskorpan yttre lager men återfinnes ej som fritt grundämne utan enbart i kemiska föreningar. Däremot användes kisel i ytterst ren form i transistorer — det är liksom t. ex. germanium och kol i diamantform en elektrisk halvledare, dvs elektriskt sett någonting mitt emellan metaller (vanligen elektriska ledare) och isolatorer. Kisel smälter vid 1425° C och kan kristallisera på samma sätt som kol i diamantform — enkristallint kisel kan uppvisa lika höga hållfasthetsvärden som stål och skulle möjligen kunna (som konstruktionsmaterial i »tefat») medge borttoning på grund av sina speciella optiska egenskaper. Vår organiska kemi (organiska värld) är uppbyggd kring kolatomer — på grund av många, bl. a. kemiska likheter har man ansett att en organisk värld lika väl skulle kunna vara uppbyggd kring kiselatomer. Varelserna (livsytringarna) i en »kisel-värld» kunde nog ha samma utseende som hos oss men deras fysiska/fysikaliska manifestationer (vilka vanligen är aktuella i UFO-sammanhang) borde skilja sig från våra på grund av vissa skillnader mellan kol- och kisel-atomerna.

Med vänlig hälsning
B. Kuhlemann,
Box 45, ROSLAGS-NÄSBY

Skribenter i detta nummer

Rolf Alexander, med. dr., författare till *The Power of the Mind*, kom från Nya Zeeland till Prag där han tog sin doktorsgrad i medicin. Han var verksam vid flera europeiska universitet där han bedrev forskningar i analytisk psykologi, neurologi och biokemi.

Bert-Olof Jonson, 28, har efter real-examen arbetat som musiker och på fritiden studerat bl. a. indisk filosofi och Martinus kosmologi. Han är nu yogalärare på heltid i Göteborg, Borås och Trollhättan. Hans adress är Folkskolegatan 5 A, Göteborg C. Tel. 10 66 86.

Med anledning av red:s förmodan i kommentaren till artikeln av Carol Honey i nr 6, -65 att »aldrig mer än en person åt gången sett insidan av ett tefat», har ingenjör Ivan Troëng sänt red. följande: Broder!

Redan i sin första bok »Sono Extraterrestri» skriver den kände italienske diplomaten Alberto Perego om ett besök i ett landat tefat vid vilket två män var i sällskap och tillsammans granskade och fotograferade tefatets interiör. Jag återger några bildtexter i översättning:

Fotografier från interiören av befäls-hytten i ett flygande tefat som landade två gånger på badstranden i Francavilla på Italiens ostkust i oktober 1957. (Tefatets diameter c:a 24 meter, hyttens diameter 10 meter.)

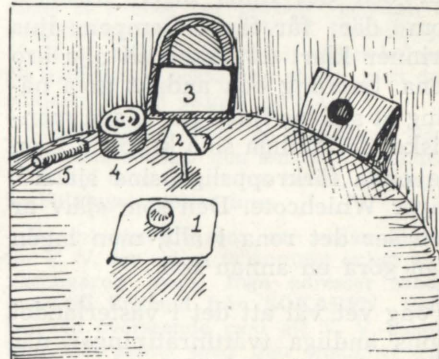
Två män som jag känner sedan den tiden gick in i tefatet två gånger och fick tillstånd att fotografera av piloter som dock inte befann sig i hytten men vilkas röster hördes i en högtalare.

Fotografierna visar 1) ett slags centralbord och ovanpå det ett klot skälvande av ljus. Det verkar som om tefatets position i förhållande till planeten avsetts på globen och att en förstoring av de överflugna områdena avsätts på »bordet». 2) En stol med trekantigt ryggstöd var monterad framför ett lysande kommandobord eller ordertavla. Till höger något liknande en televisionsapparat samt en annan apparat för okänt bruk. 3) till vänster om »ordertavlan» en c:a meterbred stående cylindrisk apparat för okänt bruk, därpå en slät, smal cylinder monterad liggande på golvet (också med okänd uppgift). Längre åt vänster ytterligare en stol lik den första. Framför stolen en liten lysande fyrkantig tavla.

Stolarna var mycket höga. Besökarna drog den slutsatsen att piloterna måste vara mycket långa.

En skiss av fotot finns i min bok »Kulturer före istiden».

Hälsningar vännen
Ivan.

Skissen som Ivan Troëng nämner.